

NASZYJNIK (2) *sb m*

naszyjnik (1), **naszejnik** (1); naszyjnik *BielKron*; naszejnik *Mqcz*.

ą, [a]; w naszejnik e *jasne*.

sg *N* nášzejnik (1). *pl I* nášzyjniki (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. naszelnik.

Ozdoba noszona na szyi (2) : [Nálziynik/ Torques, monile. Volck Mmm2v.]

a. *Część uprzęży końskiej zakładana na szyję, naszelnik: ná koniech kofzthowny cáyg/ z írebrnemi náfzyjniki. BielKron 328v; Monile etiam non solum hominum verum, etiam equorum teste festo, Nafzeynik koński. Mqcz 231b.*

Cf NASZELNIK

JR, LW